

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthviani, Natione Bavari,
Opvscvla Spiritvalia**

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Suspiria gementis animæ pro peccatis suis ad Deum clamantis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

L I B R I .

totum tibi offerre deberem, maneo totus ingratus, Veteribus peccatis meis noua cumulans, in seruitio tuo tepidus, negligens, & indeuotus, & à te auersus ad creaturas. Indignum est igitur, vt oculos meos ad cœlos leuem, qui etiam omnibus creaturis, atq; adeò vita ipsa: & aura qua foue or prorsus indignus sum. Veruntamen quo fugiam à facie tua Domine Deus meus? vbi abscondam me ab ira tua? Quis reconciliabit me tibi? Nunquid non pater meus es tu? cuius miserationes nunquam continere se possunt, cuius pietas non potest concludi? Ego vero, licet filij nomine indignum me fecerim, agnosco tamen non alium patrem, præter te Domine. Quapropter ad pedes misericordiarum tuarum curro: Ibi prostratus per omnipotentiam, sapientiam, bonitatem tuam, & per inflatam misericordiam tuam (qui es miserationum abyssus) obsecro te, ignosce, purifica, & libera me à peccatis meis omnibus, per merita vitae & passionis tuz. Recipe me in gratiam tuam, qua metueas, confirmes, dirigas, atque possideas ad gloriam tuam, & secundum æternum beneplacitum tuum.

Vt autem exaudiri merear celerius, dulcis Iesu fili Dei viui, qui te aduocatum & mediatorem inter nos miseris & Parrem tuum constitueristi, obsecro te per charitatem illam, quæ te de cœlis traxit in uterum virginis, & de utero virginis per passionem ad ignominiam crucis, perq; singulas guttas cui sanguinis pro me effusi, & sanctissimæ vite ac passionis tua meritis atq; virtutibus me dones, & gratiae tuae intra me iugè habitaculum facias: (Si ad Eucharistiam statuis sumendam accedere hoc adde) dignumq; me facias ad recipiendum dilectionis tuae pignus vivificum, corpus videlicet tuum in sacramento dignissimum, ad gloriam tuam, & ad animæ meæ cunctarumq; animarum salutem & profectum quo tibi coniunctus suauissime Iesu, mundo moriar totus, tibi vero soli deinceps viuam, & castissimo feruentissimoq; amore inseparabiliter inhæream, Amen.

Suspiria gementis anime propeccatis suis ad Deum clamantis.

Heu Deus meus & pater misericordiarum, vt quid toties offendit te patrem, & creatorem meum?

Dominator vita meæ, ecce vides, quia non est in me bonum, nec sanitas animæ meæ.

Domine miserere mei, sana animam meam, quia peccavi tibi Sana me Domine, Iere. 17. v. 14.

& sanabor, saluum me fac, & saluus ero, quia laus mea tu solus es?

Heu Domine Deus, quanta sunt vulnera mea, quanta infirmitas, quanta vilitas & prauitas mea pro quibus tu sanandis crucifixus es, & occisus.

Cui conquerar ó Domine omnia mala mea aduersum me, quam tibi salvator & redemptor animæ meæ.

Deus meus propitius esto mihi peccatori.

Iesu fili Dei viui miserere mei, quia nihil tibi impossibile est, quam miseris nolle misereri.

Redde mihi ó misericordissime Iesu gratia tuæ. Recipe me iterum in amicitiam tuam.

Non secundum merita mea, sed secundum bonitatem tuam respice in me clementissime Domine Deus meus.

Dulcis Iesu, quam amabilis est gratia tua, quam suavis amicitia tua. Ne (quaeso) abijicias me propter peccata mea.

Benignissime Domine DEVS meus, quid aliud ego miser & infelix peccator possum, quam peccare: & quid tu ó optima & infinita bonitas aliter potes,

b. 2. quam

PHARETRA DIVINI AMORIS

quām misereri & parcere fac ergo tu secundūm bonitatem tuam, quia ego infelissimus agere non desino secundūm malitiam meam.

Misericordissime Domine Deus meus, da mihi p̄c̄nitentia lachrymas, quibus ex abyssō cordis mei doleam, & lugeam peccata mea.

Da mihi dolorem perfectissimæ contritionis, & lachrymarum flumina iugiter fluenter: quia te Deum meum, & creatorem meum contempsi.

Emollias quāsō saxeum hoc pectus meum, inflamma frigidissimum cor meum, vt lachrymæ fluant mihi die ac nocte, & dolor sit cordi meo continuus, quod non amauī, quod spreui, quod etiam offendī te Domine Deus meus.

Quid faciam Domine Deus meus vt placeam tibi, qui usque hodie totus sum abominabilis, & plenus iniquitate.

Prc. 14. v. 17 Deducant oculi mei lachrymas per diuinam & noctem, & non taceant, quia alienum me feci à gratia creatoris mei.

Domine Deus meus quid mihi sine te vivere? Recipe me in gratiam tuam. Ostende mihi misericordiam tuam, miserator & misericors Dominus.

Heu me miserum & infelicem Domine Deus meus, quod unquam offendī te.

Ah utinam non fecissem, utinam non peccasset. Non finas ob clementissime Deus meus, non finas ut peccata mea diuidant inter me & te.

Mal. 6. v. 1 Si castigare me vis Domine, non in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripias me. Miserere mei Domine, quoniam infirmus sum, sana animam meam, quia peccauī tibi.

Non impunes quāsō mihi peccata mea, nec propterea gratiam tuam à me auferas, aut minus. Sed quo ego sum infirmior, ostendit tu in me diuitias bonitatis tuæ. Cunctis palam fiat in me, quia miserations tuæ sunt infinitæ atq; immensæ. Amen. Observa in psalmis, & veteri testamento varijs in locis unde multa colligi possunt, que p̄c̄nitentia gemitus exercentur.

Pro vera contritione à Deo obtinenda precatio cum primis frugiferis.

O Iesu misericordissime, cùm nulla sine dolorosa cordis contritione peccatorum fiat remissio, per immensam & ineffabilem tuam te obsecro pietatem, vt iugem mihi infundere digneris pro immanitate scelerum meorum contritionem, lachrymarumq; imbreu deficiente, vt dignè ac perfecto corde iniuitates meas innumeræ lugere & deplorare valeam. Infrunde etiam mihi veram peccatorum meorum cognitionem, vt clare agnoscam, quantum tuam immensam atq; excellentissimam Maiestatem offenderim, in honorauerim atq; contemptui habuerim, & vel iam tandem cum vero amore ad te Deum verum ac viuum me conuerram.

Ah piissime Domine Iesu Christe, quis enarrare sufficiet, quantum tibi debeam quantisue tu me tibi beneficijs denixeris, quod tanto tempore me peccantē tolerasti, tantisq; iniuitatibus meis hucusq; pepercisti, quodq; tantam ingratitudinem meā tam patienter sustinuisti, ac tam indigno peccatori tam multa beneficia præstasti, cùm ramen interim multi (vt verè timendum est) pro multo leuioribus peccatis ad inferos descendenterint qui nullam de suis peccatis vel cognitionem vel contritionem habere potuerunt (O utinam pro his & similibus, totum me tibi possem dederi, ac diu noctuq; in diuinum tuum obsequium impendere, atq; omnes nervos meos extēdere, vt veraciter te amarem, laudarem, & cum omnibus creaturis tuis te summo & excellentissimo modo honorarem, Amen).

Pro

